

C O N V E N Ţ I E

ÎN TRE

REPUBLICA MOLDOVA

ŞI

REPUBLICA CEAHĂ

**PENTRU EVITAREA DUBLEI IMPUNERI ŞI
PREVENIREA EVAZIUNII FISCALE CU PRIVIRE
LA IMPOZITELE PE VENIT ŞI PE PROPRIETATE**

Republica Moldova și Republica Cehă,
animate de dorința de a încheia o Convenție pentru evitarea dublei impuneri și
prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe proprietate,
au convenit după cum urmează:

Articolul 1 **PERSOANE VIZATE**

Prezenta Convenție se va aplica persoanelor care sînt rezidente ale unuia sau
ale ambelor State Contractante.

Articolul 2 **IMPOZITE VIZATE**

1. Prezenta Convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe proprietate
stabilite în numele unui Stat Contractant sau subdiviziunilor sale politice, sau
autorităților locale, indiferent de modul în care sînt percepute.

2. Vor fi considerate impozite pe venit și pe proprietate toate impozitele
stabilite pe venitul total, pe proprietatea totală, sau pe elementele de venit sau de
proprietate, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății
mobiliare sau imobiliare, impozitele pe suma totală a simbriilor sau salariilor plătite
de întreprinderi, precum și impozitul pe creșterea valorii capitalului.;

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica Convenția sînt:

(a) în Moldova:

- (i) impozitul pe beneficiul (venitul) întreprinderilor;
- (ii) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (iii) impozitul pe proprietăți imobiliare.
(în continuare “impozit moldovenesc”);

(b) în Republica Cehă:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe venitul persoanelor juridice;
- (iii) impozitul pe proprietatea imobiliară;
(în continuare “impozit ceh”).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau
substanțial similare, care sînt stabilite după data semnării Convenției, în plus, sau în
locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor
informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale
respective.

Articolul 3

DEFINIȚII GENERALE

1. În sensul prezentei Convenții, în măsură în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul “Moldova” înseamnă Republica Moldova și folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul Moldovei, inclusiv apele interne și spațiul aerian, asupra cărora Republica Moldova își exercită drepturile sale suverane la explorarea și exploatarea resurselor naturale, conform normelor dreptului internațional;

b) termenul “Republica Cehă” înseamnă teritoriul Republicii Cehe, asupra căruia, potrivit legislației Cehiei și în conformitate cu legislația internațională Republica Cehă își exercită drepturile suverane;

c) expresiile “un Stat Contractant” și “celălalt Stat Contractant” înseamnă Moldova sau Republica Cehă, după cum cere contextul;

d) termenul “persoană” include o persoană fizică, o persoană juridică, o companie și orice altă asociere de persoane;

e) termenul “companie” înseamnă orice asociere corporativă sau orice entitate care este considerată ca o asociere corporativă în scopul impozitării;

f) expresiile “întreprindere a unui Stat Contractant” și “întreprindere a celuilalt Stat Contractant” înseamnă, respectiv, o întreprindere exploatată de un rezident al unui Stat Contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt Stat Contractant;

g) expresia “persoană națională” înseamnă:

(i) orice persoană fizică care are cetățenia unui Stat Contractant;

(ii) orice persoană juridică, întovărășire sau asociație care au primit acest statut în baza legislației în vigoare a unui Stat Contractant

h) expresia “trafic internațional” înseamnă orice transport efectuat cu o navă maritimă, aeriană, vehicul feroviar sau rutier exploatat de o întreprindere a unui Stat Contractant, cu excepția cazului, când nava maritimă, aeriană, vehiculul feroviar sau rutier este exploatat numai între locuri situate în celălalt Stat Contractant.

i) expresia “autoritate competentă” înseamnă:

(i) în cazul Moldovei, Ministrul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Republicii Cehe, Ministrul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ce privește aplicarea prevederilor Convenției de un Stat Contractant, orice termen care nu este altfel definit va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are potrivit legislației acestui Stat, cu privire la impozitele la care Convenția se aplică.

Articolul 4 REZIDENT

1. În sensul prezentei Convenții, expresia “rezident al unui Stat Contractant” înseamnă orice persoană, care potrivit legislației acestui Stat, este supusă impunerii conform domiciliului său, reședinței, locului de incorporare, locului de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară și, de asemenea, include acest Stat și orice subdiviziune politică sau autoritate locală a acestuia. Această expresie, totuși, nu va include orice persoană care este supusă impunerii în acest Stat numai pentru faptul, că realizează venituri din surse aflate în acest Stat sau are proprietate situată acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă a Statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă ea dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele State, va fi considerată rezidentă a Statului cu care legăturile sale personale și economice sînt mai strînse (centrul intereselor vitale);

b) dacă Statul, în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat, sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa, în nici unul din State, atunci ea va fi considerată rezidentă a Statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele State sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a Statului a cărui cetățenie o are;

d) dacă această persoană are cetățenia ambelor State sau a nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale Statelor Contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decît o persoană fizică, este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a Statului în care este situat locul conducerii sale efective.

Articolul 5 REPREZENTANȚĂ PERMANENTĂ

1. În sensul prezentei Convenții, expresia “reprezentanță permanentă” înseamnă un loc fix de afaceri prin care o întreprindere își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia “reprezentanță permanentă” include îndeosebi:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier, și
- f) o mină, o sondă petrolieră sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia “reprezentanță permanentă” include, de asemenea:

a) un șantier de construcție, o construcție sau un proiect de asamblare sau instalare, sau activități de supraveghere în legătură cu cele menționate, dar numai când așa șantier, proiect sau activități continuă pentru o perioadă mai mare de douăsprezece luni;

b) prestarea de servicii, inclusiv servicii de consultații sau manageriale, de către o întreprindere a unui Stat Contractant prin intermediul angajaților sau altui personal angajat de întreprindere în acest scop, dar numai când activitățile de această natură continuă pe teritoriul celui alt Stat Contractant pentru o perioadă sau perioade ce depășesc în total trei luni în orice perioadă de douăsprezece luni.

4. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, expresia “reprezentanță permanentă” va fi considerată că nu include:

a) folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv în scopul achiziționării de produse sau mărfuri, sau colectării de informații pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

f) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele de la (a) la (e), cu condiția, că întreaga activitate a locului fix de afaceri, ce rezultă din această combinație, să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană, alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 6, desfășoară activitate în numele unei întreprinderi, are și ca regulă exercită în Statul Contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, atunci această

întreprindere va fi considerată ca avînd o reprezentanță permanentă în acest Stat, referitor la orice activități exercitate de această persoană pentru întreprindere, cu excepția cazului, cînd activitățile acestei persoane sînt limitate de cele menționate în paragraful 4, care fiind exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu transformă acest loc fix de afaceri într-o reprezentanță permanentă potrivit prevederilor acestui paragraf.

6. O întreprindere nu va fi considerată că are o reprezentanță permanentă într-un Stat Contractant, numai prin faptul, că aceasta exercită activitate de afaceri în acest Stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția, ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul, că o companie care este rezidentă a unui Stat Contractant controlează sau este controlată de o companie care este rezidentă a celui alt Stat Contractant, sau care exercită activitate de afaceri în acel celălalt Stat (printr-o reprezentanță permanentă sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una din aceste companii o reprezentanță permanentă a celeilalte.

Articolul 6

VENITUL DIN PROPRIETĂȚI IMOBILIARE

1. Venitul obținut de un rezident al unui Stat Contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau din exploatare forestiere) situate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Expresia “proprietăți imobiliare” va avea înțelesul care este atribuit de legislația Statului Contractant, în care proprietățile în cauză sînt situate. Expresia va include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatare forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatareii zăcămintelor minerale, izvoarelor și altor resurse naturale; navele maritime, fluviale și aeriene nu vor fi considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica veniturilor obținute din exploatarea directă, din darea în arendă sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, la veniturile provenite din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare folosite pentru exercitarea serviciilor personale independente.

Articolul 7

PROFITURI DIN ACTIVITĂȚI DE AFACERI

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant vor fi impozitate numai în acest Stat, în afară de cazul, cînd întreprinderea exercită activitate de afaceri în

celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt Stat, dar numai acea parte care se atribuie acelei reprezentanțe permanente.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui Stat Contractant exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, atunci se atribuie în fiecare Stat Contractant, acelei reprezentanțe permanente, profiturile care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratînd cu toată independența cu întreprinderea a cărei reprezentanță permanentă este.

3. La determinarea profiturilor unei reprezentanțe permanente vor fi admise la scădere cheltuielile ce pot fi confirmate documentar, ca fiind efectuate pentru scopurile reprezentanței permanente, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul, că s-au efectuat în Statul, în care se află situată reprezentanța permanentă sau în altă parte.

4. Nici un profit nu se va atribui unei reprezentanțe permanente numai pentru faptul, că această reprezentanță permanentă cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

5. În sensul paragrafelor precedente, profiturile care se atribuie unei reprezentanțe permanente vor fi determinate în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul, când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

6. Când profiturile includ elemente de venit, care sînt tratate separat în alte articole ale prezentei Convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile acestui articol.

Articolul 8

TRANSPORTUL INTERNAȚIONAL

1. Profiturile obținute de un rezident al unui Stat Contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime, aeriene, vehiculelor feroviare sau rutiere vor fi impuse numai în acest Stat.

2. În sensul acestui articol veniturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime, aeriene, vehiculelor feroviare sau rutiere includ:

a) profiturile obținute din darea în arendă a navelor maritime, aeriene, vehiculelor feroviare și rutiere; și

b) profiturile obținute din folosirea, menținerea sau darea în arendă a containerelor (inclusiv treilele și utilajul de însoțire pentru transportarea containerelor) folosite pentru transportarea produselor sau mărfurilor,

cu condiția, ca așa dare în arendă sau așa utilizare, menținere sau dare în arendă, este ocazională la exploatarea în trafic internațional a navelor maritime, aeriene, vehiculelor feroviare sau rutiere, după caz.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

Articolul 9 ÎNTEPRINDERI ASOCIATE

1. Când:

a) o întreprindere a unui Stat Contractant participă, direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui Stat Contractant și a unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant, și fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sînt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice profituri, care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una din întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt, datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

Articolul 10 DIVIDENDE

1. Dividendele plătite de o companie care este rezidentă a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant în care este rezidentă compania plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al dividendelor este rezidentul celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5 la sută din suma brută a dividendelor, dacă proprietarul beneficiar este o companie (altă decît o societate), care deține direct cel puțin 25 la sută din proprietatea companiei plătitoare de dividende;

b) 15 la suta din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Autoritățile competente ale Statelor Contractante de comun acord vor stabili modul de aplicare a acestor limite.

Acest paragraf nu va afecta impunerea companiei în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul “dividende” folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni sau alte drepturi, care nu sînt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte drepturi care sînt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, de către legislația Statului a cărui rezidentă este compania distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă proprietarul beneficiar al dividendelor, fiind un rezident al unui Stat Contractant desfășoară activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant în care compania plătitoare de dividende este rezidentă, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau exercită în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sînt plătite, este efectiv legată de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Când o companie rezidentă a unui Stat Contractant realizează profituri sau venituri din celălalt Stat Contractant, acel celălalt Stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de companie, cu excepția cazului, când asemenea dividende sînt plătite unui rezident al aceluși celălalt Stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sînt plătite este efectiv legată de o reprezentanță permanentă sau o bază fixă situată în acel celălalt Stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale companiei unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din acel celălalt Stat.

Articolul 11 **DOBÎNZI**

1. Dobînzile provenite dintr-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dobînzii pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al dobînzilor este rezident al celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5 la sută din suma brută a dobînzilor.

Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limite.

3. Termenul “dobînzii” astfel cum este folosit în acest articol, înseamnă veniturile provenite din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții

ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din hîrtii de valoare guvernamentale și veniturile provenite din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv onorariile și premiile legate de asemenea hîrtii de valoare, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate dobînzii în sensul acestui articol.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă proprietarul beneficiar al dobînzilor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, din care provin dobînzile, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și creanța în legătură cu care sînt plătite dobînzile este efectiv legată de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Dobînzile se consideră că provin dintr-un Stat Contractant, cînd plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, cînd plătitorul dobînzilor, fie că este sau nu rezidentul unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă sau o bază fixă, în legătură cu care a apărut restanța pentru care se plătesc dobînzile și cheltuielile pentru achitarea acestor dobînzii se suportă de așa reprezentanță permanentă sau bază fixă, atunci aceste dobînzii vor fi considerate, că provin din Statul în care este situată reprezentanța permanentă sau baza fixă.

6. Cînd datorită relațiilor speciale existente între plătitor și proprietarul beneficiar sau între ambii și o altă persoană, suma dobînzilor ținînd seama de creanța pentru care sînt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și proprietarul beneficiar în lipsa unor astfel de relații, prevederile acestui articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va fi imposibilă potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținînd seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 12 **ROYALTY**

1. Royalty provenind dintr-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste royalty pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă proprietarul beneficiar al royalty este rezidentul celuilalt Stat Contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la sută din suma brută al royalty.

Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limite.

3. Termenul “royalty” folosit în acest articol înseamnă plăți de orice natură, primite pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere

literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf, și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu, sau orice echipament industrial, comercial sau științific, sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă proprietarul beneficiar al royalty, fiind un rezident al unui Stat Contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant din care provin royalty, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc royalty este efectiv legată de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

5. Royalty vor fi considerate, că provin dintr-un Stat Contractant când plătitorul este un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul royalty, fie că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti royalty, și aceste royalty sînt suportate de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă, atunci aceste royalty sînt considerate ca provenind din Statul, în care este situată reprezentanța permanentă sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și proprietarul beneficiar sau între ambii și o altă persoană, suma royalty avînd în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sînt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și proprietarul beneficiar în lipsa unor astfel de relații, prevederile acestui articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va fi impozabilă potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținînd cont de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 13

CÎȘTIGURI DIN ÎNSTRĂINAREA PROPRIETĂȚII

1. Cîștigurile obținute de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, astfel cum este definită la articolul 6 și situată în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Cîștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare făcînd parte din activul unei reprezentanțe permanente pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant sau a proprietății mobiliare ținînd de o bază fixă de care dispune un rezident al unui Stat Contractant în celălalt Stat Contractant pentru exercitarea serviciilor personale independente, inclusiv cîștigurile provenind din înstrăinarea unei asemenea reprezentanțe permanente (singură sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

3. Câștigurile provenite din înstrăinarea navelor maritime, aeriene, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui Stat Contractant sau din înstrăinarea proprietății mobiliare ce ține de exploatarea acestor nave maritime, aeriene, vehicule feroviare sau rutiere, vor fi impozitate numai în acest Stat Contractant.

4. Câștigurile provenite din înstrăinarea oricărei proprietăți, alta decât cea la care se face referire în paragrafele 1, 2 și 3, vor fi impozitate numai în Statul Contractant, în care este rezident cel care înstrăinează.

Articolul 14

SERVICII PERSONALE INDEPENDENTE

1. Veniturile obținute de un rezident al unui Stat Contractant din prestarea unor servicii profesionale sau a altor activități cu caracter independent vor fi impozitate numai în acest Stat, cu excepția următoarelor împrejurări, când acest venit poate fi, de asemenea, impus în celălalt Stat Contractant:

a) dacă dispune în mod obișnuit, în celălalt Stat Contractant de o bază fixă la dispoziția sa pentru exercitarea activităților sale; în acest caz, numai partea venitului care se atribuie acelei baze fixe, poate fi impusă în acel celălalt Stat; sau

b) dacă se află în celălalt Stat pentru o perioadă sau perioade ce depășesc în total 183 zile în orice perioadă de douăsprezece luni ce se începe sau se termină în anul fiscal corespunzător; în acest caz, numai partea venitului obținută din activitatea sa exercitată în acel celălalt Stat, poate fi impusă în acel celălalt Stat.

2. La calculul perioadelor menționate în paragraful 1 b), se vor include următoarele zile:

a) toate zilele prezenței fizice, inclusiv zilele de sosire și de plecare, și

b) zilele petrecute în afara Statului de activitate, așa ca zilele de sîmbătă și duminică, sărbători naționale, sărbători și deplasări de serviciu legate direct cu activitatea destinatarului în acest Stat, după care a fost reîncepută activitatea pe teritoriul acestui Stat.

3. Expresia “servicii profesionale” include în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

Articolul 15

SERVICII PERSONALE DEPENDENTE

1. Potrivit prevederilor articolelor 16, 18 și 19, salariile, sîmbriile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui Stat Contractant pentru o activitate salariată, vor fi impozabile numai în acest Stat, în afară de cazul, când

activitatea salariată este exercitată în celălalt Stat Contractant. Dacă activitatea salariată este exercitată în acest mod, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui Stat Contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt Stat Contractant vor fi impozabile numai în primul Stat menționat dacă există următoarele condiții:

a) destinatarul este angajat în celălalt Stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile în orice perioadă de douăsprezece luni ce se începe sau se termină în anul fiscal cointerestat, și

b) remunerațiile sînt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează, care nu este rezidentă a celui alt Stat, și

c) remunerațiile nu sînt suportate de o reprezentanță permanentă sau de o bază fixă, pe care cel care angajează le are în celălalt Stat.

3. La calculul perioadelor menționate în paragraful 2 a), vor fi incluse următoarele zile:

a) toate zilele legate de prezența fizică, inclusiv zilele sosirii și plecării, și

b) zilele, petrecute în afara Statului de activitate, așa ca zilele de sîmbătă și duminică, sărbători naționale, sărbători, deplasări de serviciu legate direct de activitatea destinatarului în acest Stat, după care a fost reîncepută activitatea pe teritoriul acestui Stat.

4. Expresia “persoana care angajează” menționată în paragraful 2 b), înseamnă persoana care are dreptul la lucrul efectuat și care poartă responsabilitatea și riscul legat de exercitarea lucrului.

5. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave maritime, aeriene, vehicul feroviar sau rutier exploatat în trafic internațional, pot fi impuse în Statul Contractant în care este rezidentă întreprinderea ce exploatează nava maritimă, aeriană, vehiculul feroviar sau rutier.

Articolul 16

REMUNERAȚIILE DIRECTORILOR

Remunerațiile directorilor și alte plăți similare primite de un rezident al unui Stat Contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație sau oricărui alt organ similar al unei companii care este rezidentă a celui alt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

Articolul 17

ARTIȘTI ȘI SPORTIVI

1. Independent de prevederile articolelor 14 și 15, venitul obținut de un rezident al unui Stat Contractant în calitate de artist de spectacol cum sînt artiștii de teatru, de film, de radio sau televiziune ori ca interpreți muzicali, sau ca sportivi, din activitatea lor personală desfășurată în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Cînd venitul în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau un sportiv nu revin artistului de spectacol sau sportivului ci unei alte persoane, acest venit, independent de prevederile articolelor 7, 14 și 15 poate fi impus în Statul Contractant, în care sînt exercitate activitățile artistului de spectacol sau sportivului.

Articolul 18

PENSIILE

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 19, pensiile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui Stat Contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut, vor fi impuse numai în acest Stat.

Articolul 19

FUNCTII GUVERNAMENTALE

1. a) Salariile, simbriile și alte remunerații similare, altele decît pensia, plătite de un Stat Contractant sau de o subdiviziune politică, sau de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat, subdiviziunii sau autorității, vor fi impozitate numai în acest Stat.

b) Totuși, aceste salarii, simbrii și alte remunerații similare vor fi impozitate numai în celălalt Stat Contractant, dacă serviciile sînt prestate în acel Stat și persoana fizică este rezidentă a acelui Stat, și

(i) are cetățenia acelui Stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui Stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensii plătite de, sau din fonduri create de un Stat Contractant, de o subdiviziune politică sau de o autoritate locală a acestuia, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat, subdiviziunii sau autorității, vor fi impozitate numai în acest Stat.

b) Totuși, aceste pensii vor fi impozitate numai în celălalt Stat Contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și are cetățenia acestui Stat.

3. Prevederile articolelor 15, 16, 17 și 18 se vor aplica salariilor, simbrilor și altor remunerații similare și pensiilor, pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un Stat Contractant, de o subdiviziune politică sau de o autoritate locală a acestuia.

Articolul 20

STUDENȚI

Plățile primite de un student sau un practicant în scopul întreținerii, educării sau instruirii care este sau a fost imediat înainte de sosirea sa într-un Stat Contractant rezident al celui alt Stat Contractant și care este prezent în primul Stat menționat, exclusiv în scopul educării sau instruirii sale, nu vor fi impuse în acest Stat, cu condiția, că aceste plăți să fie primite din surse aflate în afara acestui Stat.

Articolul 21

ALTE VENITURI

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui Stat Contractant, care nu sînt tratate în articolele precedente ale prezentei Convenții vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica veniturilor, altele decît veniturile provenind din proprietăți imobiliare așa cum sînt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă destinatarul unor astfel de venituri, fiind un rezident al unui Stat Contractant desfășoară activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau articolului 14, după caz.

Articolul 22

PROPRIETATEA

1. Proprietatea reprezentată de proprietăți imobiliare, astfel cum sînt definite în articolul 6, deținută de un rezident al unui Stat Contractant și situată în celălalt Stat Contractant, poate fi impusă în acel celălalt Stat.

2. Proprietatea reprezentată de proprietăți mobiliare, făcînd parte din activul unei reprezentanțe permanente pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant sau de proprietăți mobiliare aparținînd unei baze fixe ce se află la dispoziția unui rezident al unui Stat Contractant în celălalt Stat Contractant pentru prestarea serviciilor personale independente, poate fi impusă în acel celălalt Stat.

3. Proprietatea reprezentată de nave maritime, aeriene, vehicule feroviare sau rutiere exploatate de o întreprindere a unui Stat Contractant în trafic internațional și de proprietăți mobiliare ce țin de exploatarea unor asemenea nave maritime, aeriene, vehicule feroviare sau rutiere, va fi impusă numai în acest Stat Contractant.

4. Toate celelalte elemente de proprietate ale unui rezident al unui Stat Contractant, vor fi impozitate numai în acest Stat.

Articolul 23 **ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI**

1. Când un rezident al unui Stat Contractant realizează venit sau deține proprietate, care conform prevederilor prezentei Convenții, poate fi impusă în celălalt Stat Contractant, primul Stat menționat va permite:

a) scăderea din impozitul pe venit al acestui rezident, suma egală cu impozitul pe venit, plătită în acel celălalt Stat;

b) scăderea din impozitul pe proprietate al acestui rezident, suma egală cu impozitul pe proprietate, plătită în acel celălalt Stat.

Aceste scăderi, în orice caz, nu vor depăși partea impozitului pe venit sau pe proprietate, calculată pînă la efectuarea deducerii, care se atribuie, după caz, venitului sau proprietății, ce poate fi impusă în acel celălalt Stat.

2. În caz, dacă, conform oricărei prevederi a Convenției, venitul realizat sau proprietatea deținută de un rezident al unui Stat Contractant este scutită de impunere în acest Stat, acest Stat poate, totuși, la calcularea sumei impozitului pe venitul sau pe proprietatea rămasă al acestui rezident să țină cont de venitul sau proprietatea scutită.

Articolul 24 **NEDISCRIMINAREA**

1. Persoanele naționale ale unui Stat Contractant nu vor fi supuse în celălalt Stat Contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decît impozitarea sau obligația la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale celui celuilalt Stat aflate în aceeași situație, în special, în privința reședinței. Independent de prevederile articolului 1, această prevedere se va aplica, de asemenea, persoanelor care nu sînt rezidente ale unuia sau ale ambelor State Contractante.

2. Persoanele fără cetățenie, rezidente ale unui Stat Contractant, nu vor fi supuse în nici unul din Statele Contractante oricărei impozitări sau oricăror obligațiuni legate de ea, diferite sau mai împovărătoare, decît impozitarea sau obligația, la care sînt supuse persoanele naționale ale acestor State în condiții similare.

3. Impunerea unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt Stat, decât impunerea stabilită întreprinderilor acelui celuilalt Stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligînd un Stat Contractant să acorde rezidenților celuilalt Stat Contractant nici o deducere, înlesnire sau reducere cu titlu personal pe baza statutului civil sau obligațiilor familiare, în ce privește impunerea, ce se pot acorda rezidenților săi.

4. Cu excepția cazului, cînd se aplică prevederile articolului 9, paragrafului 6 al articolului 11, sau paragraful 6 al articolului 12, dobînzile, redevențele și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost plătite rezidentului primului Stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui Stat Contractant față de un rezident al celuilalt Stat Contractant, în vederea determinării proprietății impozabile a acestei întreprinderi, se va deduce, în aceleași condiții ca și cînd ar fi fost contactate față de un rezident al primului Stat menționat.

5. Întreprinderile unui Stat Contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt Stat Contractant, nu vor fi supuse în primul Stat menționat, nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligația la care sînt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului Stat menționat.

Articolul 25

PROCEDURA AMIABILĂ

1. Cînd o persoană consideră, că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele State Contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei Convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor State, să supună cazul său autorității competente a Statului Contractant a cărui rezidentă este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al articolului 24, acelui Stat Contractant a cărui persoană națională este. Cazul trebuie prezentat în trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă, că impunerea este contrară prevederilor Convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt Stat Contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu Convenția. Orice înțelegere atinsă va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută de legislația internă a Statelor Contractante.

3. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei Convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de Convenție.

4. Autoritățile competente ale Statelor Contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere este necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanții autorităților competente ale Statelor Contractante.

Articolul 26

SCHIMB DE INFORMAȚII

1. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei Convenții sau ale legislației interne ale Statelor Contractante privitoare la impozitele vizate de Convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor Convenției. Schimbul de informație nu este limitat de articolul 1. Orice informație obținută de un Stat Contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută în conformitate cu legislația internă a acestui Stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea sau urmărirea, sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul Convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor impune în nici un caz unui Stat Contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acestui sau a celuilalt Stat Contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative a acestui sau a celuilalt Stat Contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret de negoț, de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

Articolul 27

MEMBRII MISIUNILOR DIPLOMATICE ȘI POSTURILOR CONSULARE

Prevederile prezentei Convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau posturilor consulare în virtutea

regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

Articolul 28 **INTRAREA ÎN VIGOARE**

Fiecare Stat Contractant va informa celălalt pe canale diplomatice despre încheierea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a prezentei Convenții. Prezenta Convenție va intra în vigoare la data ultimei din aceste înștiințări și va avea efect în ambele State:

a) în ce privește impozitele reținute la sursă, la venitul plătit sau creditat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția a intrat în vigoare;

b) în ce privește celelalte impozite pe venit și pe proprietate, la venitul sau proprietatea pentru orice an fiscal ce se începe la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția a intrat în vigoare.

Articolul 29 **DENUNȚAREA**

Prezenta Convenție va rămîne în vigoare pînă cînd un Stat Contractant nu o va denunța. Fiecare Stat Contractant poate denunța acțiunea Convenției pe canale diplomatice, înaintînd o notă de denunțare scrisă, cu cel puțin șase luni pînă la finele oricărui an calendaristic ce urmează după o perioadă de cinci ani de la data în care Convenția a intrat în vigoare. În această situație Convenția va înceta să aibă efect:

a) în ce privește impozitele reținute la sursă, la venitul plătit sau creditat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;

b) în ce privește celelalte impozite pe venit și pe proprietate, la venitul sau proprietatea pentru orice an fiscal ce se începe la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații autorizați au semnat prezenta Convenție.

Întocmită în dublu exemplar la Praga la 12 mai 1999, în limbile moldovenească, cehă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul apariției de divergențe textul în limba engleză va prevala.

Pentru Republica Moldova

Pentru Republica Cehă